

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Michala Bobka a soudců Lenky Kaniové a Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **V. P.**, zastoupen Mgr. Danielem Holým, advokátem se sídlem Václavské náměstí 846/1, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 8. 2021, č.j. MPSV-2021/87326-421/1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7. 2. 2024, č. j. 1 Ad 29/2021-51,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladu řízení.
- III. Odměna a náhrada hotových výdajů ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Danielovi Holému, advokátu se sídlem Václavské náměstí 846/1, Praha 1, **se určuje** částkou ve výši 8 228 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný rozhodnutím uvedeným v záhlaví potvrdil rozhodnutí Úřadu práce – pobočky pro hlavní město Prahu (dále jen „prvoinstanční orgán“) ze dne 18. 3. 2021, č. j. ABG-913/2021-06/E/04, kterým prvoinstanční orgán vyřadil dle § 30 odst. 2 písm. c) odst. 3 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZoZ“) žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání pro neplnění podmínek stanovených v individuálním akčním plánu.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného před Městským soudem v Praze (dále jen „městský soud“), který ji v záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl. Městský soud uvedl, že zařazení v evidenci uchazečů není pouze formální záležitostí, ale že předpokládá součinnost uchazeče, mezi jehož povinnosti patří i účast na jednotlivých schůzkách v rámci individuálního akčního plánu. Žalobce se nedostavil na stanovenou schůzku z důvodu svého údajného špatného zdravotního stavu a nutnosti péče o matku. Prvoinstanční orgán žalobce vyzval, ať doloží vážné důvody pro své nedostavení se v souladu s ustanovením § 5 písm. c) ZoZ. Ten to však neučinil, pouze odkázal na své vyjádření při úvodním pohovoru ohledně

zdravotních obtíží a nemožnosti schůzek v dopoledních hodinách. Žalobce zároveň neprokázal, že by musel v době konání schůzky pečovat o svou matku, pouze konstatoval, že jí musel připravit oběd. Městský soud zdůraznil, že vyřazení z evidence má dalekosáhlé důsledky, proto je nezbytné mezi nimi a závažností porušení hledat proporcionalitu. V projednávané věci došel k závěru, že vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání bylo přiměřené.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek městského soudu kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Předně uvedl, že účast na schůzce by pro něj nebyla přínosná a že: „[...] uchazeč sám má právo posuzovat smysluplnost aktivit.“ Zároveň svou neúčast omluvil zdravotními potížemi a péčí o matku. Vyškrtnutí ze seznamu uchazečů o zaměstnání je nepřiměřeným opatřením. Správní orgán musí hledat proporcionalitu mezi důsledky vyřazení a závažností porušení a přitom zohlednit, že vyřazení ze seznamu je až krajním opatřením (viz rozsudek NSS ze dne 3. 12. 2015, č. j. 7 Ads 268/2015 - 30). Závěrem stěžovatel namítá, že rozsudek městského soudu je nepřezkoumatelný, jelikož se nevypořádal s řadou podstatných argumentů, které stěžovatel uvedl.

[4] Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Kasační stížnost je **přípustná**. Jedná se však o věc, v níž před městským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce. V souladu s § 104a odst. 1 s. ř. s. je proto nejprve nutné posoudit, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou. Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního NSS podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb., v němž vymezil podmínky, za kterých je kasační stížnost přijatelná. O přijatelnou kasační stížnost se dle citovaného rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí městského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně-právního postavení stěžovatele. Zároveň však platí, že Nejvyšší správní soud není v rámci hodnocení přijatelnosti povolán přezkoumávat jakékoliv pochybení krajského soudu, ale pouze pochybení tak výrazné intenzity, o němž se lze důvodně domnívat, že kdyby k němu nedošlo, věcné rozhodnutí krajského soudu by bylo odlišné. V rámci posouzení přijatelnosti také z povahy věci není místo pro plnohodnotný věcný přezkum napadeného rozhodnutí, tudíž se v uvedené souvislosti Nejvyšší správní soud omezuje na případy *zjevných* pochybení krajského soudu.

[5] Ve věci stěžovatele se o žádnou z těchto situací nejedná. Kasační stížnost je proto **nepřijatelná**.

[6] Judikatura Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) a Ústavního soudu již podrobně vymezila *kritéria nepřezkoumatelnosti*. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné, pokud z něj není patrné, jaký skutkový stav vzal orgán rozhodující ve věci za rozhodný, jakým způsobem postupoval při utváření právního závěru a proč považuje argumentaci účastníka řízení za nesprávnou (srov. rozsudky NSS ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003 - 130, ze dne 1. 6. 2005, č. j. 2 Azs 391/2004 - 62, či ze dne 21. 8. 2008, č. j. 7 As 28/2008 - 75,

pokračování

obdobně též nálezy Ústavního soudu ze dne 20. 6. 1996, sp. zn. III. ÚS 84/94, ze dne 26. 6. 1997, sp. zn. III. ÚS 94/97, a ze dne 11. 4. 2007, sp. zn. I. ÚS 741/06).

[7] Pokud stěžovatel namítá, že *účast na schůzce by pro něj nebyla přínosná*, lze odkázat na setrvalou judikaturu potvrzující zákonnou povinnost součinnosti (§ 30 odst. 2 písm. c) ZoZ) uchazeče o zaměstnání s Úřadem práce. Nesplnění této povinnosti může vést i k vyřazení ze seznamu uchazečů o zaměstnání (viz např. rozsudek NSS ze dne 25. 10. 2006, č. j. 6 Ads 3/2006 - 71).

[8] Co se týká námítky, dle které se stěžovatel na schůzku *nedostavil ze zdravotních důvodů a z důvodu péče o matku*, odkazuje v tomto kasační soud kupříkladu na rozsudek NSS ze dne 26. 7. 2023, č. j. 7 Ads 276/2022 - 32. V něm NSS stanovil: *„Důležitá je v tomto ohledu skutečnost, že žalobce přes výzvu úřadu práce nepředložil relevantní zdravotní posudek, který by konstatoval dočasnou neschopnost žalobce plnit povinnost součinnosti (mj. povinnost dostavit se za účelem zprostředkování zaměstnání na úřad práce) ...“* Musí jít o lékařský posudek pojednávající o aktuálním zdravotním omezení, tedy nikoli lékařské zprávy, které byly vypracovány několik let před konáním schůzky.

[9] Setrvalá judikatura rovněž potvrzuje, že *vyřazení ze seznamu uchazečů je až krajní prostředek* (viz např. rozsudek NSS ze dne 4. 4. 2019, č. j. 3 Ads 349/2017 - 28). V rozsudku ze dne 30. 4. 2014, č. j. 4 Ads 109/2013 - 30, nicméně NSS stanovil: *„Správní orgány by měly vždy citlivě posoudit situace, ke kterým v lidském životě běžně dochází a které znemožňují uchazečům o zaměstnání dostavit se včas na jednání k úřadu práce, přičemž mají zohlednit to, jestli se nejedná o účelové a úmyslné vyhýbání se povinností uchazeče o zaměstnání a zda se uchazeč aktivně snaží vzniklou situaci adekvátními prostředky řešit... Tím, že správní orgán přihlédne k okolnostem a způsobu jednání uchazeče o zaměstnání, nezmiří dopady zákona o zaměstnanosti, jak nesprávně stěžovatel dovozuje, ale citlivě napomůže posoudit případ ve všech jeho souvislostech a rozhodnout spravedlivě tak, že vyřadí z evidence uchazečů o zaměstnání pouze ty, kteří maří součinnost s úřadem práce bez vážných důvodů a kteří tak neplní své povinnosti vyplývající ze zákona o zaměstnanosti.“* (viz též např. rozsudek NSS ze dne 7. 9. 2020, č. j. 1 Ads 213/2020). To však pochopitelně neznamená nemožnost takového postupu v odůvodněných případech, jak se domnívá stěžovatel.

[10] NSS proto uzavírá, že v řízení nevyvstala žádná právní otázka, která by dosud nebyla v jeho judikatuře řešena, popř. byla řešena rozdílně. Rovněž kasační soud neshledal důvod, pro který by bylo nutno učinit judikaturní odklon. Městský soud se při svém posouzení neodchýlil od ustálené judikatury, ani se nedopustil zásadního pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. Proto NSS kasační stížnost odmítl jako nepřijatelnou ve smyslu § 104a s. ř. s.

[11] O náhradě nákladů řízení NSS rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020 - 33, č. 4170/2021 Sb. NSS či usnesení ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021 - 28). Stěžovatel v řízení nebyl úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady nad rámec úřední činnosti nevznikly. Proto mu NSS náhradu nákladů řízení nepřiznal.

[12] Stěžovateli byl usnesením NSS ze dne 15. 3. 2024, č. j. 1 Ads 47/2024-24, ustanoven k ochraně jeho práv zástupce Mgr. Daniel Holý, advokát se sídlem Václavské náměstí 846/1,

Praha 1. Podle § 35 odst. 10 ve spojení s § 120 s. ř. s. platí hotové výdaje a odměnu za zastupování ustanoveného zástupce stát. NSS přiznal ustanovenému zástupci odměnu ve výši 6 200 Kč za dva úkony právní služby spočívající v převzetí a přípravě zastoupení a v doplnění kasační stížnosti podle § 11 odst. 1 písm. a) a d) ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bodem 5. vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), spolu s paušální náhradou hotových výdajů za tyto úkony ve výši 600 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Zástupce doložil, že je plátcem daně z přidané hodnoty. Přiznaná částka se proto zvyšuje o tuto daň ve výši 21 %, celkem tedy na 8 228 Kč. Tato částka bude zástupci stěžovatele vyplacena z účtu NSS do 30 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. července 2024

Michal Bobek
předseda senátu